



فلسطین به جای لبنان
تغییری که به سود ایران شد

چالش متفاوت یوزها در بصره



◀▶

قراردادهای سنگین فوتبال باشگاهی، درآمدهای ناچیز و نظارتی که هنوز کافی نیست

چوب حراج به پول مردم

◀ اولیایی: ریل گذاری فوتبال درست نیست ▶ خارجی ها؛ هزینه ای که هر روز بزرگ تر می شود

◀▶



ابهام در سفر آسیایی استقلال، تراکتور و گل گهر به قطر و عمان

پرواز مستقیم روی هوا

◀ پرواز مستقیم استقلال و تراکتور قطعی نشود، زمینی به ترکیه می روند

◀ با اعلام AFC؛ دیدار المحرق بحرین با گل گهر در عمان

◀▶

AFC از پاسخ فدراسیون قانع نشد

مستندات بیشتری درباره آسانی بدهید

هواداران پرسپولیس: پرونده آسانی و بیرو را تا آخر دنبال کنید

◀▶◻

تغییر فرمت مقدماتی جام جهانی و فرصت ایران برای بازی های باکیفیت

زلزله در فوتبال آسیا با «لیگ ملت ها»

◀▶

تغییرات ناتمام در هیأت مدیره

جویباری در آستانه برکناری از استقلال

◀▶

دبیر نه، به مردم پاسخ دهید

شفافیت مالی نیاز حیاتی فوتبال

◀▶

سقوط سیتی و یک بازار آشفته

یک میلیارد پوند روی میز

◀▶

نگاهی دیگر به بازی های آسیایی و ارزیابی نتایج کشورهای همسایه

ایران؛ سرآمد غرب آسیا

◀▶

● سرمقاله

دلهره ای بی دلیل

مجید سلطانی

خبرنگار

زمانی که کیمیا علیزاده از ایران رفت، غرق در اضطراب شدیم که اولین مدال آور ایران در المپیک را از دست دادیم و این شمع، خاموش شده است.

آن روزها روایت های های متفاوتی شنیدیم. از پادشاهیایی که بی قاعده پرداخت شد تا نظمی که بر مدیریت ستاره های ورزش کشور حاکم نبود. اما تنها چیزی که آن روزها به آن فکر نکردیم این بود که آیا راه موفقیت بانوان در ورزش کشور به بن بست خورده است؟ زمان گذشت و تازه متوجه شدیم این ریشه تازه جوانه زده است. دختران این سرزمین بالیدند و بالغ شدند و درخشیدند. نه تنها در تگواندو که در همه رشته ها... و این جلوه و تابش آنقدر خیره کننده بود که دنیا را مات خود کرد. جریان رشد فزاینده حضور بانوان در رشته های مختلف ورزشی، آنقدر چشمگیر شد که پایانی شیرین به جا گذاشت.

عرضه کاملاً برای حضور ۱۰۰ درصدی بانوان در رشته های مختلف باز شد. آنها نه تنها در تگواندو المپیک، مدال هایی بهتر از برنز برای ما گرفتند تا دلهره بی دلیمان را از بین ببرند، بلکه در همه رشته ها پرفرور ظاهر شدند. نتیجه این حضور پررنگ و درخشان، کارنامه ای قابل دفاع در بازی های آسیایی ناگهیا بود تا دیگر دست و دلی برای اعزام دختران این سرزمین نلرزد. در هر رشته ای به دخترانمان اعتماد کردیم، ثمره اش را گرفتیم تا از این پس، خیلی جدی به این موضوع فکر کنیم که می شود به جای رشته های عقب مانده از برنامه که هر بار با یک دستور لحظه آخری، مجوز اعزام می گیرند و باز هم حضورشان برای ما مدال و افتخاری ندارد، می توان به ورزشکارانی فکر کرد که هر بار اعزام شدند افتخار آوردند و هر بار به آنها اعتماد کردیم، مردمان را دادند. دختران ما حالا دیگر شانه به شانه بزرگان ورزش می زنند و هیچ محدودیتی را به رسمیت نمی شناسند.

راه موفقیت و افتخار دختران نجیب، باحیا و غیرتمند ما در ورزش باز شده و خوشحالم که آنها سهم خود را به درستی مطالبه می کنند... و خوشحال تر که نشان داده اند این سرمایه گذاری، کاملاً توجیه منطقی و علمی دارد و اگر عاقلانه به این سو برویم، جواب می گیریم.